Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

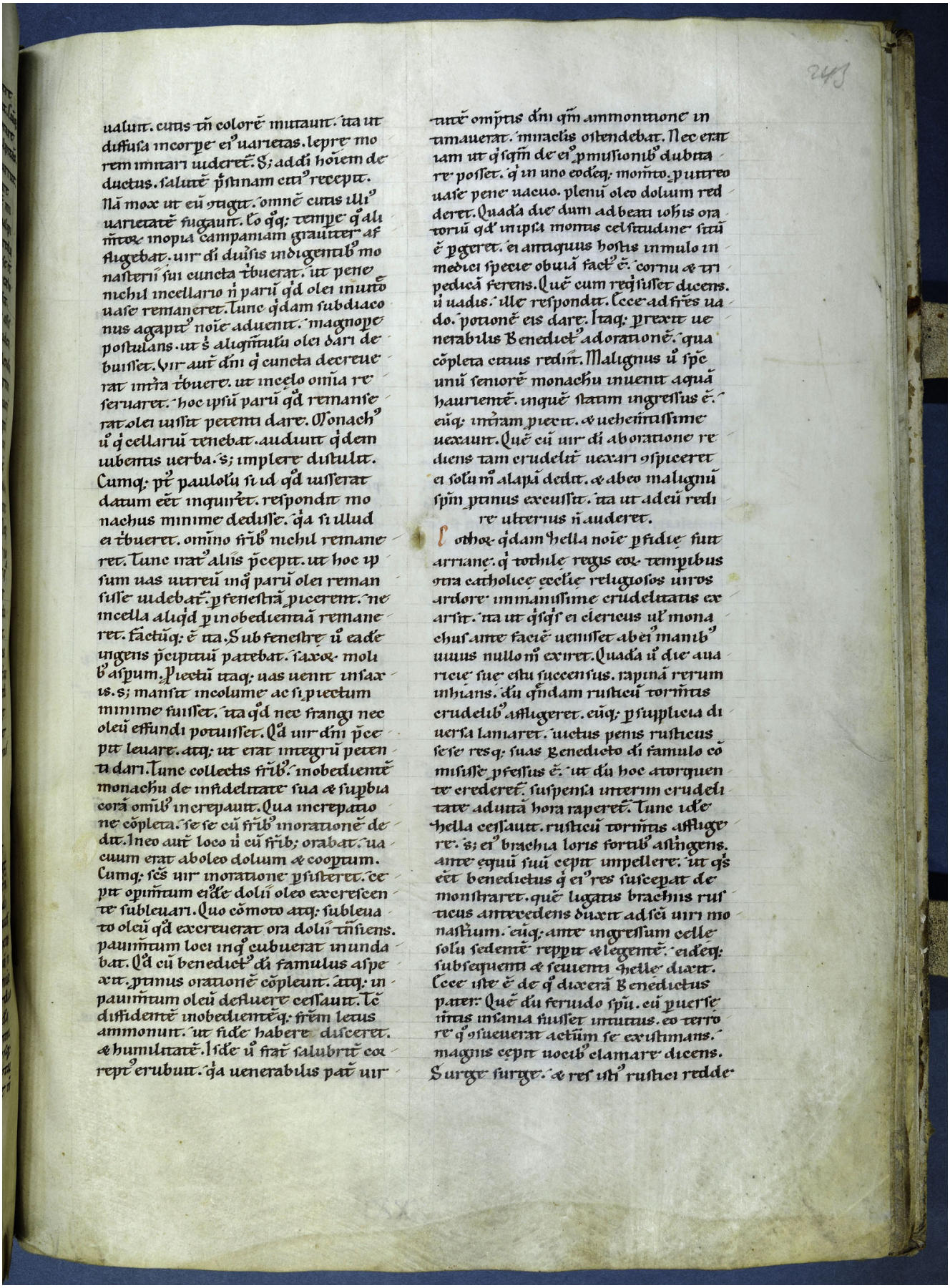

243

ualuit. cutis uñ colorẽ mutauit. ita ut
diffusa incorpe eius uarietas. lepre mo
rem imitari uideret. S; addi hoiem de
ductus. salutẽ pistinam eius recepit.
Illã mox ut eũ fugit. omnẽ cutis illius
uarietatẽ fugauit. Eo q̃q; tempe q̃ alii
mitre inopia campaniam grauiter af
flugebat. uir di diuisis indigentib mo
nasterii sui cuncta tribuerat. ut pene
nichil incellario ñ parũ q̃d olei inuto
uase remaneret. Iunc q̃dam subdiaco
nus agapit noie aduenit. magnope
postulans. ut s̃ aliqñtulũ olei dari de
buisset. Vir aut dñi q̃ cuncta decreue
rat intra tribuere. ut incelo omia re
seruaret. hoc ipsũ parũ q̃d remanse
rat olei uisit petenti dare. Monach
ũ q̃ cellariũ tenebat. audiuit q̃dem
iubentis uerba. s; implere distulit.
Cumq; pt paulolũ si id q̃d iusserat
datum eet inquirit. respondit mo
nachus minime dedisse. q̃a si illud
ei tribuerit. omino frib nichil remane
ret. Iunc irat alis pcepit. ut hoc ip
sum uas uitreũ inq̃ parũ olei reman
sisse uidebat. p fenestrã picerent. ne
incella aliq̃d pinobedientiã remane
ret. factũq; e ita. Sub fenestre ũ eade
ingens pcipitiũ patebat. saxoq; moli
b aspum. Piectũ itaq; uas uenit in sax
is. s; mansit incolume ac si pectum
minime fuisset. ita q̃d nec frangi nec
oleũ effundi potuisset. Q̃d uir dñi pce
pit leuare. atq; ut erat integrũ peten
ti dari. Iunc collectis frib. inobedientẽ
monachu de infidelitate sua ꝗ supbia
corã omib increpauit. Qua increpatio
ne cõpleta. se se cũ frib in oratione de
dit. In eo aut loco ũ cũ frib orabat. ua
cuum erat aboleo dolium ꝗ cooptum.
Cumq; ses uir in oratione psisteret. ce
pit opinitum eide dolii oleo excrescen
te subleuari. Quo cõmoto atq; subleua
to oleũ q̃d excreuerat ora dolii tñsiens.
pauimtum loci inq̃ cubuerat inunda
bat. Q̃d cũ benedict di famulus aspe
xit. primus orationẽ cõpleuit. atq; in
pauimtum oleũ defluere cessauit. Te
disidentẽ inobedientẽq; frem letus
ammonuit. ut fide habere disceret.
ꝗ humilitatẽ. Iside ũ frat salubritẽ eo
rept erubuit. q̃a uenerabilis pat uir
tutẽ omptis dñi qm ammonitione in
timauerat. miraclis ostendebat. Nec erat
iam ut q̃ sqm de eius pmissionib dubita
re posset. q̃ in uno eodeq; mõito. p uitreo
uase pene uacuo. plenũ oleo dolium red
deret. Quadã die dum ad beati iohis ora
toriũ q̃d in ipsa montis celsitudine situ
e pgeret. ei antiquus hostis in mulo in
medici specie obuiã fact e. cornu ꝗ tri
pedicã ferens. Quẽ cum req̃isset dicens.
ũ uadis. ille respondit. Ecce ad frres ua
do. potionẽ eis dare. Itaq; p textu ue
nerabilis Benedict adorationẽ. qua
cõpleta ctius redit. Malignus ũ spe
unũ seniorẽ monachu inuenit aquã
haurientẽ. inquẽ statim ingressus e.
eũq; intram pcit. ꝗ uehementissime
uexauit. Quẽ cũ uir di aborationẽ re
diens tam crudelit uexari ospiceret
ei solũ m alapã dedit. ꝗ abeo malignũ
spm ptinus excussit. ita ut ad eũ redi
re ulterius ñ auderet.

Eothor q̃dam bella noie pfidie fuit
arrianę. q̃ tothile regis eor temptibus
ꝟa catholicę ecclie religiosos uiros
ardore immanissime crudelitatis ex
arsit. ita ut q̃sq; ei clericus ul mona
chus ante facie uenisset abei manib
uiuus nullo m exiret. Quadã ũ die aua
ricie suę estu succensus. rapinã rerum
inhians. dũ q̃ndam rusticũ tormtis
crudelib affligeret. eũq; p supplicia di
uersa lamaret. uictus pens rusticus
sese resq; suas Benedicto di famulo cõ
misisse pfessus e. ut dũ hoc atorquen
te crederet. suspensa interim crudeli
tate adunã hora raperet. Iunc ide
bella cessauit. rusticũ tormtis affligę
re. s; ei brachia loris fortib astingens.
ante equũ suũ cepit impellere. ut q̃s
eet benedictus q̃ ei res suscepat de
monstraret. quẽ ligatis brachiis rus
ticus antecedens duxit ad sei uiri mo
nastrium. eũq; ante ingressum celle
solũ sedentẽ reppit ꝗ legentẽ. eideq;
subsequenti ꝗ seruenti bellę dixit.
Ecce iste e de q̃ dixerã Benedictus
pater. Quẽ dũ feruido spũ. eũ puersę
nitis insania fuisset intuitus. eo terro
re q̃ osueuerat actũm se existimans.
magnis cepit uocib clamare dicens.
Surge surge. ꝗ res ubi rustici redde